

SLOVENSKI NAROD.

vsak dan zvečer, izumre uročje in granične, ter velja po pošti prejemam na avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za en mesec 2 K. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za en mesec 1 K. 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poština. — Na naročbe vsa istodobne vročiljstva zaradične se ne okira. — Za oznanila se pišejo od piterostopne petek-vrste po 12 h., če se ekspando tiskajo enkrat, po 10 h., če se dvakrat in po 8 h., če se tiskajo trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Balkanist je na vrata. — Uredništvo in upravljenštvo je v Knafelovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljenštvo pa v pritličju. — Upravljenštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Pesamezne številke po 10 h.

Gredništva telefon št. 34.

Upravljenštva telefon št. 83.

Shod v „Mestnem domu“.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke je za včeraj zvečer sklical v „Mestni dom“ shod, na katerem naj bi se razpravljalo o obnavnah in sklepih državnozborskega odseka za volilno reformo, tičočih se Koroške, Kranjske in Štajerske. Kdor ve, kako so koroški in štajerski Slovenci oropani svojih političnih pravic, kako se je včeraj naredilo s Kranjsko, kako se hoče narediti s Primorsko, ta ve, kake važnosti je, da narodno-napredno meščanstvo v zvezi z narodno-naprednim delavstvom izreče svoje mnenje o tej reformi in da svojim poslancem diktira, kako naj postopajo. V to svrhu je bil sklican včerajšnji shod.

Klerikalci so se hudo bali tega shoda iz naravnega vzroka, ker so vedeli, da se bo na shodu dokazalo, da so kranjski klerikalci prodali in izdali koroške in štajerske Slovence in da je meščanstvo in delavstvo na Kranjskem ociganjeno za svoje pravice. Da bi se o tem ne govorilo, hoteli so razbiti shod in v ta namen po Ljubljani in okoli raztresili na tisoče listkov, s katerimi so pozivali delavce in delavke, naj pridejo na shod, da jim omogočijo njihov namen. Povabilo so se odzvali tudi socijalni demokratje. Dasi je bil shod določen na polu 9. uro, je bilo že ob polu 8. veliko ljudstva pred „Mestnim domom“. Socijalni demokratje in klerikalci so sklepalni največja prijateljstva.

Narodno-napredna stranka je postopala z največjo lojalnostjo. Razen par klerikalnih hujščev kakor Gostinčarja, Moškerca in Štefeta so pustili reditelji vsakega moškega v dvorano, Štefe in drugi so se pozneje v dvorano vtihotaplili. Prav nobenega razločka se ni delalo in to iz naravnih razlogov: vedeli smo, da bo imelo meščanstvo in narodno delavstvo na shodu ogromno

večino in hoteli smo, naj svobodno povedo tudi druge stranke svoje mnenje. Za nas bi bilo to le dobro, zakaj razprava bi bila pokazala, da so edini liberalci nositelji in branitelji slovenske narodne misli, da so slov. naprednjaki resnični nacionalisti, klerikalci in soc. demokratje pa brezdomovinski internacionalisti.

Lojalnost in vlijednost narodno-napredne stranke je bila tako velika, da so reditelji že pred 8. uro dali odpreti dvorano, dasi je bil začetek shoda določen šele na polu 9. uro. Socijalni demokratje in klerikalci so hiteli zasesti stole, misleč, da bodo imeli tu trdnjava, s katere bodo lahko terorizirali ves shod. Toda zmotili so se v svojih računih. Okoli pol 9. ure so začeli prihajati naprednjaki v velikih trumah, napredni mestjani in napredni delavci in tedaj se je pokazalo da so klerikalci in socijalisti svoja upanja zidali na pesek. Ogonoma večina na shodu je bila napredna. Navzočih je bilo 100 do 120 soc. demokratov, kakih 50 do 80 klerikalcev in nad 300 naprednjakov.

Shod je otvoril dr. Ravnhar, ki je naznani, v kak namen je sklican shod. Protestirati hočemo proti znamen sklepom, izvršenem v odseku za volilno reformo glede Koroške, Štajerske in Kranjske. Krvaveti mora človeku srce, ako pomisli, kako kruto se ubijajo Slovenci na Koroškem in Štajerskem in damo duška svojemu ogorčenju nad to vnebovpijočo krvico, zato smo se danes tukaj zbrali.

Socijalni demokratje in klerikalci so začeli potem razsajati zaradi volitve predsednika shodu. Zlasti se je drl neki očvidno popolnoma pijani človek, neki Poglaj, ki je menda sam upal, da bo predsednik.

Soc. demokrat Kristan je podal sledede izjavo:

Socijalni demokratje so se udeležili shoda, da precizirajo svoje sta-

liče glede dogodkov, odigranih v odseku za volilno reformo, nimajo pa namena delati nemir, ampak žele, da se shod mirno izvrši in da vsak govor, dokler ni gotov. Soc. demokratom je vseeno, kdo je predsednik. Ako bodo soc. demokratje, govorila bosta najprej naznanjena govornika dr. Tavčar in dr. Triller, še le potem ostali naznanjeni govorniki.

Ko je dr. Novak predlagal za predsednika dr. Ravnharja, je ogromna večina zborovalcev sprejela predlog z viharnim odobravanjem, dočim so klerikalci in socialni demokratje videč, da so v manjšini, kričali kot besni in vihteli palice. Vpitje je bilo strašansko in se ni hotelo poleči.

Kristanu se je posrečilo nato pripraviti kričače do tega, da so vsaj toliko utihnili, da je dejal: Ne prepirajmo se zaradi predsednika! Prosim somišljene, da ne storite nič, iz česar bi se dalo sklepati, da hočemo shod onemogočiti. Akceptirajte sedanje predstvovo, ki nam bo gotovo dalo besedo, če se bodo oglasili zanjo. (Gotovo! kličejo naprednjaki.)

Nastopil je dr. Triller, ki se je v svojem govoru pečal le s kričicami, ki jih je vlada po zaslugu kranjskih klerikalcev zadala koroškim Slovencem. „Pereat krvajva kupčija, proč s takim vladnim načrtom!“ je vzkliknil govornik. Tu se vtakneta vmes starosti Gostinčar in soc. demokrat Kocmür, ki kričita nekaj proti govorniku. Ker je Gostinčar venomer otresal svoj krščansko-socijalni jezik, postavili so ga naprednjaki kratkomočno na prosto. Bil je prvi, ki je bil slovesno ven vržen in dobil na pot nekaj brc.

Ko se je vsled tega nastali šunder nekoliko poleg, nadaljeval je govornik dr. Triller.

Majhen je narod slovenski in malokdaj imamo priliko, da bi mogli dati duška ogorčenja zaradi krvic, ki se nam gode dannadan. Pred par dnevi pa je prišla taka redka prilika.

le, pokažite mi kraj, kjer bo shod. Ta kraj pač ni tajnost, saj ga poznajo ne le spokorniki, nego tudi drugi mestjani. Meni se gre v prvi vrsti za to, da spoznam osebno, da vidim na svoje oči udeležnike.“

Krvosrd je nekaj časa omahoval in premišljeval, kaj naj stori, ali naj Zlatopolju ugodi ali ne, potem je rekel:

„Ustrežem vam, vitez Zlatopoljec, dasi bi tega pravzaprav ne smel storiti. Prisegel pa sem le, da bom molčal o sklepih naših shodov in nič več. Če se hočem poslužiti zvijače, s katero smo se včasih kot otroci kratkočasili, vam pomorem. Toda odidite, še predno se vrne David. Shod se bo kmalu začel in treba je, da ste kmalu na izbranem skrivališču in da se jaz pravočasno vrнем v Davidovo hišo.“

V.

Krištof je ukazal Luki, naj pravi vse kar tieba za odhod, in naj ga ponoči ob 11. uri počaka s konji pred vratmi na Šutni. Potem je odšel s Krvosrdom iz sobe.

Prišedši po stopnicah v vežo, ni Krvosrd zavil na cesto, marveč je odprl tajna vrata in peljal Zlatopoljca v globoko, a prazno klet, ki jo je

razsvetljevala mala svetilka. Tudi v kleti so bila tajna vrata. Krvosrd jih je odprl in je s svojim spremjevalcem stopil v dolg in prostoren hodnik, ki je bil ves razsvetljen. Na eni strani hodnika je viselo vse polno orožja. Hodnik se je končal v velikansko jamo, ki je bila skoro vsa temna, dasi je gorelo na vseh straneh mnogo svetilk.

„Tukaj bode tajno zborovanje,“ je dejal Krvosrd. „Sedaj pojdi dalje.“

Sla sta po ozkih stopnicah navzgor. Krvosrd se je, prišedši do stropa, z ramo uprl ob kamen in ga privzdignil. Skozi odprtino sta prišla s Krištofom v popolnoma temen kraj.

„Postoje in počakajte, da napravim lnč,“ je velel Krvosrd in zadel kresati ogenj, s katerim je užgal voščenko, ki jo je imel pri sebi in potem zaprl odprtino, pri kateri sta prišla v ta prostor.

Krištof se je ozrl in se nehote nekoliko priklonil, ko je zazrl v svitu slabotne voščenke celo vrsto mož, ki so nepremično sedeli ob zidu, videl je svetle šljeme in oklope, meče in sulice, videl škofovsko kape in palice in ni hotel verjeti svojim očem ter ni pojmil, kje da je, zlasti ker je vladala grobna tihota.

„Ne zahtevam tega. Prosim vas

Vse se je oziralo na Dunaj, kjer se je bil boj za naše narodne pravice. V svojo žalost moramo reči, da je sramotno za nas, kar se je izvršilo. In kdo je kriv tega? Tista slovenska ljudska stranka, ki je vzela slovensko narodnost v zakup. (Štefe: dokaz!) Bom dokazal. (Klici klerikalcev: La gal bo!) (Klici med naprednjaki: Ven s Štefetom!) Vendar Štefe ostane še v dvorani in v potu svojega obraza zapisuje po možnosti, kolikor more, da bi zagrozil v dr. Šusterščevem imenu s kako kazensko tožbo.

Govornik nadaljuje:

Slovenski može, apelujem na vašo razsodnost, da poveste, ali ni resnica, da je vladni načrt za koroške Slovence v neobvezjoča krvica? (Najhujša krvica!) In ako je tako, ali ni bilo v odseku za volilno reformo treba se potegniti zanje? (Gotovo!) Splošna volilna pravica mora biti tudi nacionalna. Vendar načelnik slovenske ljudske stranke je molčal v odseku takrat ko se je šlo za obstoj ali neobstoj naših karavanskih bratov. (Fej!) Žlindra! Izdajalec je mesto sebe poslal v boj dr. Ploja, dvornega svetnika, ki je v mehkih besedah govoril in ni dosegel nobenega uspeha. (Klici: Šusteršč je od vlade kupljen! Burno pritrjevanje.) Tudi takrat je naš veliki Slovan molčal, ko je dr. Lemisch cinično priznal, da se koroške Slovence mersari in kolje, kot se kolje nedolžno živinče! Lemisch je povedal, da se je v zadnjih 30 letih raznarodilo na Koroškem 1/3 Slovencev in da bodo Nemci delali z vsemi silami na to, da izginejo v doglednih časih s površja. Dr. Šusteršč tudi zdaj ni znil nobene besedice. (Klici: Skandal, izdajalec, na vešala ž njim!) Ko je vlada slišala cinično izjavo Lemischev in nobenega reagiranja dr. Šusteršča nanjo, ni nič čudnega torej, da je bila prepričana o izreku: Qui tacet, consentire videtur. Ko je pa češki poslanec Klofač obsojal

avstrijsko politiko na Balkanu in govoril kot Slovan v prilog slovanskim balkanskim narodom, oglasil se je dr. Šusteršč in ščitil postopanje avstrijske vlade. (Tu začne Štefe nekaj kričati. Ker ne dà miru, nastane vihar. Naprednjaki ga postavijo z nekaterimi najsrboritejšimi pristaši pred vrata. Padlo je nekaj zaušnic. Socijalni demokratje, ki so prej tako pravili, kako bodo mirni, vpijejo vse vprek in nastane med njimi in naprednjaki nekoliko preteče, ki se pa v par minutah poleže. Dva socialistična sta bila ven vržena). Govornik dr. Triller nadaljuje:

Da bi se bil Šusteršč potegnil za koroške Slovence, se bi mu ne bilo treba učiti nič novega. Pogledal naj bi bil Italijane, ki so v dveh dneh dosegli z obstrukcijo, kar so hoteli, seveda na naš rovaš. Ne ščiti me imuniteta, vendar morem z mirno vestjo izjaviti: postopanje Šusteršča v odseku za volilno reformo je podobno narodnemu izdajstvu kakor jajce jajcu. Vse bi preklical jaz, če bi bil dr. Šusteršč v odseku v odločilnem trenutku prijal za mizo ali tintnik, česar je vajen, in prišel obstruirati. A ni storil tega. Za kulisami je sklenil sramotno izdajstvo, kravjo kupčijo. (Izdajalec! Lopov!) Ako je Šusterščovo delo delo za narod, potem ne vemo, kaj je izdajstvo. Zato je bila dolžnost narodno-napredne stranke, da je sklicala današnji shod. Sklicala je vse, ki jim teče, po žilah slovenska kri, ki jim še ni otrplilo srce v brezdomovinstvu in neljubežni do rodnih bratov onstran Karavank. Prišli smo, da protestiramo zoper krvice, storjene koroškim Slovencem, da spoznajo, da smo tudi tostran Karavank Slovenci in ne samo Šusteršči. (Viharno odobravanje.) Gnil bi bil naš narod, če bi ne pokazali svojega ogorčenja nad imenovanimi kričicami, ki so se jim zgodile.

Oziram se zdaj na socialne demokrate. Malo je tako hudih pristašev volilne reforme, kot so oni. A če posmislimo, kako je dr. Adler kot zastopnik socialnih demokrat

dvginem iz tal nekaj kamnov in napravim ondukaj luknje. Od tod boste lahko vse opazovali, kar se bo od spodaj godilo in slíšali boste vsako besedo. Ker pa je mogoče, da vas kdo zapazi, ali da pride kdo v rakev, zato slečiva enega teh mrtvih prelatov ali vitezov in odstraniva njegovo mesto in nihče se vas ne bo dotaknil, nihče še mislit ne bo, da je živ človek sedel med mrljiči.“

„Ah, zdaj se spominjam,“ se je zasmjal Krištof. „V svojih mladih dneh sem bil večkrat v tej rakvi, kjer počiva toliko plemenitašev iz cele okolice. Ali je še vedno tajnost, kako zadruga pogrebcev ohrani trupla, da ne razpadajo. Za mojih mladih dni se mi je pripovedovalo, da je nekaj Kamničan iz Italije prinesel to tajnost in da je zadruga pogrebcev zaslužila ogromne vsote denarja s tem, da je umrlim bogatim plemenitašem balzamirala trupla in jih v njihovi opravi spravljala v to rakev.“

„Zadruge pogrebcev ni več. Njena tajnost je last kamničkega mesta, a zdaj zasluži ž njo le še malo. Ljudje se več ne trgajo za čast, da bi po svoji smrti tukaj čepeli v oklopih ali v mašnih plaščih in čakali, da jih miši in podgane razjedo.“

„Prav imajo,“ je menil Krištof in potem vprašal: „A sedaj, prijatelj, kje menite, da se naj skrijem?“

„Zborovanje bo spodaj v podzemski jami, tik pod rakvijo. Najvarnejši boste še tu v rakvi. Jaz

glede na vse ne bo opazovali, kar se bo od spodaj godilo in slíšali boste vsako besedo. Ker pa je mogoče, da vas kdo zapazi, ali da pride kdo v rakev, zato slečiva enega teh mrtvih prelatov ali vitezov in odstraniva njegovo mesto in nihče se vas ne bo dotaknil, nihče še mislit ne bo, da je živ človek sedel med mrljiči.“

„Ta mi ugaja,“ je rekel in se ustavil pri mrljiču, ki je sedel na kamniti krsti, a je bil oblečen v meniško haljo. „Kdo ve, za kake grehe je delal ta mož pokoro v meniški halji. Vsekako je njegova halja najprimernejše oblačilo [zame]. Ta halja bo nekak svedok, da je Krištof Zlatopoljec izginil izmed živih, da je umrl tisti dan, ko je oblekel to haljo, in da zapusti to rakev drug, čisto nov človek.“

(Dalje prih.)

tov nastopil proti koroškim Slovencem, vprašal bi jugoslovansko socialno demokracijo, če identificuje z dr. Adlerjem? (Socialni demokrat Kocmür in drugi voditelji socialnih demokratov: Da!) Pričakoval sem, da boste rekli, da ste Slovenci in da stojite na strani naših stiskanih in zatiranih koroških bratov! (Mi smo radikalni Slovenci! kriči Kocmür. Burni ugovori: Brezdomovinci ste! Izdajalc!) Ker upam, da ga ni med nami, ki bi ne stal z vso dušo na strani trpežnih koroških Slovencev, ki se jim jemlje zdaj vsaka eksistenčna pravica, predlagal bom kot protest zoper prizadete jim krivice tozadevno resolucijo.

„S tov koš!“ začuje se glas izmed klerikalcev v ozadju.

To je bilo naprednjakom preveč.

„Kdo je ta lovor, da si upa kaj takega ziniti?“ so vprašali in par njih je šlo proti onemu prostoru, odkoder se je zashišal glas.

Kar prileti med naprednjake od socialnih demokratov stol. To je bilo nekaj za socije. V hipu je bil kup stolov v višini in socialni demokrati so že pričakovali, da bodo naprednjake potolki. A so se nekoliko prečunalni. Naši so rdečkarje, ki so preje tako zatrjevali, kako bodo mirni, poštano premikastili in pretepli in jih potisnili v ozadje dvorane in na strani. Nastal je velikanski pretep. Mnog socialen demokrat pa tudi marsikak krščanski socialist je tipal bulasto svojo bučo in se oprijemal za druge dele telesa, ki so toliko trpeli. Vse polno stolov, palic in dežnikov je ležalo vsevprek polomljenih med raznimi pohojenimi pokrivali.

Oblastveni zastopnik, policijski svetnik Wratschko, je zdaj naznal, da je shod razpuščen, a ga ni nihče slišal, zato je dr. Zarnik kot vodja mestne policije šel v sredo dvorane in obvestil obe stranki o tem in pozval ljudi, naj se mirno razidejo. V tem je došla mestna policija, ki je takoj začela prazniti dvorano, kar se je v dobri četrti ure zgodilo.

Pred „Mestnim domom“ se je med tem nabrała velika množica ljudi. Tepeni socialni demokratje in krščanski socialci so se britko pritoževali čez dobljene klofute in povzročali tuintam razne rabuke, ki so se jim pa vse izjavile, ker je vedno v pravem času posegla vmes policija. Ijudstvo je bilo silno ogorčeno nad izdajalskim ravnanjem rdečkarjev in krščanskih socialcev. Štefe se je postavil na neki prag in žalostno in s krščansko-socialnim patosom povedal, da se ga je občinski svetnik Turk dejansko lotil. Štefe je menda pričakoval, da se bodo ljudje kar zjokali žalosti, da jih je dobil, kolikor jih je iskal, a učinek njegovih besedi je bil le, da se mu je vse smejal, le neka bavnica je vpila: „Oh to so lumpje, to so lumpje!“

Minula je skoraj ura, predno so se ljudje razšli.

Tako so naši socialni demokratje zopet enkrat pokazali, koliko so Slovenci in koliko jim je mar za slovensko stvar. V trenutku, ko naj bi se izreklo ogorčenje in protest zoper strašne krivice koroškim Slovencem, so z brutalno silo hoteli razbiti shod in onemogočiti, da bi ta izreklo svoj protest, ker so vedeli, da bi pri glasovanju dobil ta protest večino.

Zapomnili si bodo ta njihov nastop, kadar bodo zopet govorili, kaki Slovenci da so.

Boj za Kranjsko in za Štajersko.

Na Dunaju, 12. julija.

Danes je takoreč ves dan zbral odsek za volilno reformo. Dopolne se je glasovalo najprej o Kranjski in je bil izid tega glasovanja že včeraj sporočen. Sprejet je bil predlog, da se za Kočevce ustanovi poseben nemški mandat, odklonjen pa Plantanov predlog, da se za mesta in trge ustanovita dva posebna mandata.

Med glasovanjem in tudi pozneje so se Nemci med seboj zmerjali.

Sprejet je bil tudi predlog, da se obnovi razprava o Štajerski in se je ta razprava takoj začela.

Dr. Ploj je omenil, da je on pri prvi razpravi o Štajerski predlagal, naj se Slovencem namesto 6 mandatov da 7. Ta predlog je bil takrat odklonjen. Ker so Nemci zdaj dobili mandat na Kranjskem, upa, da bo odsek tudi štajerskim Slovencem dal sedmi mandat.

Proti temu predlogu dr. Ploja so šli v boj nemški govorniki grof Stürgkh, Wastian, Kaiser in Malik. Razsajali so strahovito in zagovarjal stališče, da ne smejo dobiti Slovenci za kočevski mandat nobene kompenzacije.

Dr. Šusteršič je slovesno začrpal, da bi danes gotovo ne bil predlagal, naj se reasumira razprava o Štajerski; ko bi bil vedel, da provzroči to tako razburjenje, sicer pa da je že v petek povedal, da morajo Slovenci za kočevski mandat dobiti na Koroškem ali na Štajerskem kompenzacijo.

Wastian je Šusteršiču v obraz zabrusil, da je Šusteršič njemu izjavil, da ne zahteva za kočevski mandat kompenzacije na Koroškem ali na Štajerskem, da je dovolj, če se da kot kompenzacija za kočevski mandat Slovencem na Kranjskem še en mandat.

Šusteršič se je potuhnil kakor polit pudel. Wastianova izjava je vzbudila silno senzacijo in je preplašila zlasti krščanske sociale. Ti so začeli omahovati in so že hoteli pustiti Slovence glede Štajerske na cedilu, pa so si pozneje premislili iz strahu, da sicer pokopljejo celo volilno reformo.

Ko sta še govorila Stein in Adler, se je seja pretrgala.

V popoldanski seji je prvi govoril neutralni Plantan, potem sta se za sedmi slovenski mandat na Štajerskem izrekla Hagenhofer in Gessmann. Pergelt in Chiari sta govorila v nemškem smislu.

Ministrski predsednik Beck je poudarjal, da je možno nasprotja med strankami poravnati samo potom kompromisa in je poudajal, da vlada v tem oziru popolna edinost med ministri.

Ko je govoril še dr. Kramař, je bil sprejet predlog, da dobre Štajerski Slovenci sedem mandatov in odobrena tudi razdelitev okrajev v smislu, kakor jo je danes predlagal Ploj.

Prihodnja seja bo jutri v petek. Razpravljal se bo o Istri.

Volilna reforma.

Dunaj, 12. julija. „Deutschland Korrespondenz“ piše: Današnje glasovanje v odseku za volilno reformo o kompenzaciji za kočevski mandat je v krogih nemških strank vzbudilo silno nevoljo. Trudu nemških strank se je sicer posrečilo, da se kočevski mandat, toda ta uspeh odtehta ustanovitev novega slovenskega mandata na Štajerskem.

Nemške stranke so zastopale stališče, da se kompenzacija za kočevski mandat sme dati samo na Kranjskem in ne na Koroškem ali Štajerskem. Toda pokazalo se je, da se poslanci nemške narodnosti v vprašanjih, ki so za Nemce eminentne važnosti, ne morejo zediniti, da bi združeno zavzeli pošteno narodno stališče. Današnji dogodki v odseku za volilno reformo niso pospešili konsolidacije političnih razmer, zlasti ne nasproti vladu, ki si jo nadela načelo, izvesti volilno reformo, in stališče nemških poslancev, ki so prijatelji volilne reforme, je s tem postalno silno težavno. Klub nemške ljudske stranke bo imel jutri sejo, na kateri se bo razpravljal o dogodkih v odseku.

Dunaj, 12. julija. Odsek za volilno reformo bo v svoji jutrišnji seji razpravljal o razdelitvi volilnih okrajev in o številu mandatov na Primorskem. Neki italijanski poslanec je na vprašanje, ako se je dosegel kompromis med Italijani, vladu in strankami, odgovoril, da bodo Italijani v odseku stavili svoje predloge in da je od njih sprejetja odvisno, kakšno stališče bodo končno zavzeli napram volilni reformi.

Dunaj, 12. julija. Odsek za volilno reformo bo v svoji jutrišnji seji razpravljal o razdelitvi volilnih okrajev in o številu mandatov na Primorskem. Neki italijanski poslanec je na vprašanje, ako se je dosegel kompromis med Italijani, vladu in strankami, odgovoril, da bodo Italijani v odseku stavili svoje predloge in da je od njih sprejetja odvisno, kakšno stališče bodo končno zavzeli napram volilni reformi.

jani v odseku stavili svoje predloge in da je od njih sprejetja odvisno, kakšno stališče bodo končno zavzeli napram volilni reformi.

Parlamentarne počitnice.

Dunaj, 12. julija. Agrarski člani raznih strank nameravajo pri zboričnem predsedniku in vladu posredovati, da bi se parlamentarne počitnice pričele že prihodnji teden. V to svrhu se odpošle jutri posebna deputacija k baronu Becku in grofu Vetterju z nalogo, da pri njih posreduje, da bi se plenarne seje poslanske zbornice zaključile najkasneje 20. t. m. Ako bi pa odsek za volilno reformo do tega časa še ne končal svojega dela, bi naj imel seje, dokler bi ne izvršil svojih del. Ako bi se ne ugodilo prošnji agrarcev, bi morali le-ti odkloniti vsako odgovornost za to, ako bi zbornica po 20. juliju ne bila več sklepna.

Zavarovanje privatnih uradnikov.

Dunaj, 12. julija. Poslanec Gross namerava kot predsednik socialno-političnega odseka v zbornici predlagati, naj bi se zakon o penzijskem zavarovanju privatnih uradnikov, ki ga je z nekatimi spremembami vrnila gospodska zbornica, rešil nujnim potom. Poročilo socialno-političnega odseka o tem predmetu se je danes razdelilo med poslance. V poročilu se predlaga, naj bi se vse dopolnilne dolobče in stilistične spremembe, ki jih je sklenila gospodska zbornica, odbrike brez debate.

Nakup cesarskih posestev.

Dunaj, 12. julija. Vsenemški poslanec Hanich bo jutri predložil zbornici zakonski načrt, da se kupi cesarski letovišče v Lainzu za pet milijonov, del Pratra za 2 milijona, lovišče v Lobavi pa za 200.000 K. Izključljiva kupna pravica bi se naj zasigurala dunajski mestni občini. Predlog se utemeljuje s tem, da ima dunajsko prebivalstvo historično in zakonito pravico, da se mu da neomejen užitek velikodušnih daril cesarice Marije Terezije in cesarja Josipa.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 12. julija. V današnji seji se je adresaše enkrat predsednik, na kar sta jo predsednik in zapisnikar v javni seji podpisala in opremila z zborničnim pečatom. Zbornica je sklenila, da izroči adresu kralju potom vlade. Na to se je pričela debata o inartikulaciji finančne nagodbe s Hrvatsko. Poročevalec Rattay je pripovedal predlogo, naj se sprejme, ker odgovarja nagodba pravičnosti in poštenosti.

Zbornica je predlogo sprejela brez debate.

Carinski konflikt s Srbijo.

Praga, 12. julija. „Narodni Listy“ priobčujejo razgovor svojega belgradskega dopisnika s srbskim vojnim ministrom generalom Putnikom. Putnik je izjavil, da bo Srbija vztrajala v borbi in ne bo odnehala v carinski vojni. Avstrija hoče Srbijo samo ponižati, za to ji tudi ni toliko ležče na tem, da se naroče Škodovi topovi. Toda Srbija ni avstrijska pokrajina, marveč neodvisna država. Bivši ministrski predsednik Stojanović je izjavil, da bo njegova stranka na vsak način podpirala sedanjo vlado v carinski vojni.

Dogodki na Ruskem.

Sebastopol, 12. julija. Admiral Čuhnin je danes umrl. Zdravnički so konstatirali na mrtvem truplu dve rani. Vkljub energije policije se dosedaj še ni posrečilo dobiti v roke zločinca. Ko je admiralova soprona izvedela o atentatu, je poskusila izvršiti samomor. Skočila je skozi okno, vendar se pa ni težko poškodovala.

Petrograd, 12. julija. Demisija Goremykinovega kabineta se pričakuje vsak hip.

Petrograd, 12. julija. V jutrišnji seji posudarstvene dumne bodo ministri odgovorili na 30 interpelacij. Voditelji konstitucionalno-demokrat-

ske stranke so izjavili, da stopijo v kabinet samo, ako se sestavi popolnoma parlamentarno ministrstvo.

Mobilizacija turškega vočnega brodovja?

London, 12. julija. „Daily Telegraph“ poroča iz Carigrada, da je sultan ukazal mobilizacijo vsega turškega brodovja. Mobilizacija se ima čim najpreje izvršiti.

Govori se, da se turška vlada boji, da bi izbruhnila vstaja na ruskem Černomorskom brodovju in da bi uporniki skušali skozi Bospor uteči v Sredozemsko morje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. julija.

— **Shod v „Mestnem domu“.** Združeni klerikalci in socialni demokratje so včeraj iztaknili, kar so iskali. Tepeni so bili ponotah, kakor so zasluzili. Narodno meščanstvo in narodno delavstvo je tem ljudem enkrat pokazalo, da v Ljubljani ne bodo terorizirati. Kaj so imeli iskati na shodu narodno-napredne stranke? Naprednjaci smo doslej vedno puščali takoj klerikalcev kakor socialne demokrate mirno zborovati. Nikdar ni šel noben naprednjak motiti nasprotnih shodov, nikdar se ni nobeden oglasil za besedo na nasprotnih shodih. To je čisto naravno. Naj vsaka stranka za-se dela, kar hoče. Samo socialni demokratje in klerikalci imajo navado, da hodijo na shode nasprotnih strank, kjer nimajo ničesar iskati in da skušajo s silo preprečiti, da bi drugi stranki sklepale v svojem mislu in s silo hočajo onemogočati, da bi nasprotni jim stranke mogli izreči svoje mnenje. Tudi včeraj so hoteli terorizirati napredno meščanstvo in napredno delavstvo. Prišlo jih je kakih 200 na shod. Še predno se je shod začel, sta se že klerikalni priganjač Moškr in socialno-demokrati kričali Poglaj pred „Mestnim domom“ dogovarjala, da bodo združeni socialni demokratje in klerikalci, če ne bodo na shodu imeli večine, vse shod razbili.

V ta namen so sploh sklicali svoje ljudi. Prišli so klerikalci in socialni demokratje iz Vevč, iz Šiške, z Viča in Posavja, ljudje, ki v Ljubljani sploh ne bodo nikdar imeli volilne pravice. Sklicali so ljudi od zunaj, ker v Ljubljani sami tudi med delavstvom samim nimajo dosti zaslonbe, kajti vse boljše ljubljansko delavstvo je narodno. Ko se je Kristan ozrl po dvorani, je viden mnogo delavstva in obšla ga je ponosna misel, da bo ta shod na njegov miglaj slovesno od-klonil resolucije naprednih govornikov in sprejet resolucijo, ki so jo imeli pripravljeno socialni demokratje. Zato je tako domišljavo in naduto zatrjeval, da imajo socialni demokratje interes na tem, da se shod v miru zvrši in da se zvrši prav do zadnje besede, to je, da se opravi glasovanje. To je Kristan dvakrat z veliko slovesnostjo zatrdiril in socialni demokratje in klerikalci so mu pritrjevali. Vsi so bili prepričani, da bodo od-klonjen resolucijen naprednih govornikov in sprejet resolucije zdrženih klerikalcev in socialnih demokratov, vse so upali, da bo shod končal z zaupnico Adlerju in Šusteršiču in nezaupnico naprednim poslancem. Sicer bi tudi to ne imelo nič dejanskega pomena, kajti, da je Ljubljana napredna, se vidi iz revne onemoglosti klerikalcev in socialnih demokratov pri vseh volitvah v Ljubljani, ali vsaj nekaj efekta bi imela taka nezaupnica in zato so si jo klerikalci in socialisti tako srčno želeli. Toda kmalu so začele prihajati napredne trume. Vedno več in več je bilo napadnih mož, kmalu so imeli večino, kmalu ogromno večino. Kristan se je začel kislo držati, kajti jasno je

bilo: Če pride do glasovanja bodo sprejeti napredne resolucije, bo naprednim poslancem izrečena zaupnica in dobe napredni poslanci oblastilo, da porabijo vsa sredstva, da onemogočijo volilno reformo. Umejemo lahko, da je to klerikalcev in socialistov v jezilo in ker že niso mogli doseči, da bi bile sprejeti njihove resolucije, so hoteli na vsak način vsaj preprečiti sprejetje naprednih resolucij. Zavest, da so klerikalci in socialisti demokratje na shodu v silni manjšini, zavest, da jih čaka moralen poraz, če pride do glasovanja, ta zavest jih je vodila, da so začeli razgrajati in razsajati. Nastala je rabuka, pri kateri so bili klerikalci in socialisti krvavo tepleni. En socialist je dobil s palico tako po glavi, da je bil hipoma ves s krvjo oblit. Polomljene so bili vse polno stolov in šip. Ko je policija izpraznila dvorano, se je nadaljeval boj pred „Mestnim domom“. Tu so prisločile klerikalcev in socialistov na pomoč nočne ptice z dežniki, pa tudi to ni nič izdal. Klerikalci in socialisti so moralni reterirati. Zatekli so se h „Katoliški tiskarni“, kjer so pri odprtih hišnih vrati vpili, vedno pripravljeni, da zbeže na dvorišče in vrata zaklenejo ter se tako rešijo. Policija jih je puštila v miru, češ, saj so dovolj tepleni, in je hitela za napredno množico, ki je korakala proti škofiji z namenom, da napravi škofu mačjo podoknico in da mu razbije šipe. Policija se je z vso silo zapoldila med to množico in jo res razpolila ter tako obvarovala škofa „

sek, ki naj Steina graja radi te besede. Grajalni odsek se je res sklical, preiskal vso zadevo o „Žlindri“ in v seji dne 1. majnika 1901 je izrekel grajalni odsek v zbornici po celi teden trajajočidebat, da nima povoda poslanou Steinu izreči graje, ker je v resnicu razprava in preiskava dokazala, da ima dr. Šusteršič v zadevi „žlindre“ umazane roke. Kakšen udarec je bil to za oholga Šusteršiča, si vsakdo lahko misli in Stein mu je zadal udarec, ki bi bil vsakega drugega poslance prisilil, da se umakne iz parlamenta. Šusteršič se je pač nekaj mesecev skrival po hodnikih parlamenta in se dolgo časa ni upal odpreti ust v parlamentu. Sčasom se mu je pa prismojena predrznost in oholost zopet povrnila in je sklenil s svojim sodnikom z dne 1. majnika, t. j. dr. Kramarem, trdno zvezo in ta dva možaka si podajata roko kot zvesta priatelja in zlasti kot anražirana zastopnika vabilne reforme ne glede na njene vnebokričeče krivice. Hebeant sibi! Sedaj se je pa Šusteršič tudi še Steinu približal, v odseku za volilno reformo je pričel govoriti na Steinu, ki se je od njega proč obrnil. Tudi na obedu pri Sacherju, ki ga je dal magnat Szemere delegatom, je nagovoril dr. Šusteršič Steinu in mu ponudil svojo ožlindano roko, katero je pa Stein odklonil in umaknil svojo roko v žep. In tako postopa dr. Šusteršič nasproti Steinu, ki mu je povzročil neizbrisljivo osramočenje v parlamentu dne 1. majnika 1901. To je značaj! Komentara ni treba. Za resnico jamči posl. Stein.

Za pravo našega jezika na sodiščih. Slovenski odvetniki in kazenski branitelji v Trstu so predložili predsedstvu tržaske c. kr. okrajne sodnije za kazenske stvari tole pričo oziroma zahtevo: „Slavno predsedstvo c. kr. okrajne sodnije za kazenske stvari v Trstu! Na c. kr. okrajni sodniji za kazenske stvari v Trstu se vršijo kazenske razprave in se proglašajo razsodbe izključno v italijanskem jeziku, tudi če je dotična ovadba slovenska in če stranke in pritočbo govorijo slovensko; pogosto se dogaja, da sodnik ne umeje ne prič ne ovadbe in da se poslužuje potem raznih nepoklicnih tolmačev. Ker je tako postopanje v kvar justici in tudi protizakonito, izjavljajo podpisani odvetniki in kazenski branitelji, da se za naprej hočejo posluževati pri slovenskih strankah le slovenskega jezika in zatevajo, da se v takih slučajih, kadar obtoženec govori slovensko, oziroma, kadar je ovadba slovenska, napravita zapisnik in razsodba v slovenskem jeziku, ki je ravnatak deželnemu in sodni jezik kakor italijanski. Da se omogoči ta jezikovna ravnopravnost na c. kr. okrajnem sodišču za kazenske stvari, kakor je že uvedena na c. kr. okrajni sodniji za civilne stvari in na vseh drugih sodiščih v Trstu, za katerimi je daleč zaostalo v jezikovem pogledu to c. kr. okrajno sodišče za kazenske stvari, predlagajo podpisani, da slavno predsedništvo tega c. kr. okrajnega sodišča za kazenske stvari blagovoli ukremiti vse potrebno za to, da bo možno razpravljanje pred c. kr. okrajno sodnijo tudi v slovenskem jeziku, napravljati slovenske zapisnike in razsodbe. O rešitvi pričajočega predloga naj se obvesti podpisane v roke pravopodpisnega, odvetnika dr. Gustava Gregorina. Trst, dne 6. julija 1906. Dr. Gustav Gregorin l. r., dr. Edvard Slavik l. r., dr. Otokar Rybar l. r., dr. Ivan Abram l. r., dr. Mat. Pretner l. r., dr. Konrad Vodušek l. r., dr. Fran Brnčič l. r., dr. Ferdo Černe l. r., dr. Josip Wilfan l. r., Ante Mandič l. r., dr. Boleslav Bole l. r. Od strani predsedstva c. kr. okrajnega sodišča za kazenske stvari v Trstu — pričakujemo z vso gotovostjo, da ugodno reši to vlogo ter ustreže tej na zakonu, na principu pravičnosti in na interesu justice bazirani zahtevi naših kazenskih braniteljev. Hvaležni moramo biti tem poslednjim, da so tako energično stopili v boj, in da

hočejo tudi na polju kazenskega sodstva izvojevali našemu jeziku vso pravico, kakor so jo izvojevali že v veliki meri na polju civilne pravde. Tem veča je dolžnost za vse slovenske stranke, da podpirajo ta boj in da se na razpravah ne dajejo zavesti od nikogar in pod nobenim pogojem, da bi govorile drugače, nego slovenski.

Vrhunec nesramnosti. Šenklavške propalice šejujo v zvezi s preškim pomarančarjem Brentomet in s sorškim Brajcem na najpodlejši način proti prijateljem župnika Breca v Sori in v Medvodah. Ni je hudojše in ni je lopovšine, ki bi je ne vporabljali ti subjekti za svoje ostudne namene. Zlasti preganajo učitelja Grmeka in njegovo soprogo. Vsa nesramnost in zavrnjenost klerikalcev se vidi iz tega, da ne morejo navesti ne enega dokaza, ki bi držal, ne enega tehnega dokaza za svoje infamne dolžitve. Sam okrajni glavar Cron, ki gôtovo ni naš prijatelj, priča, da ni nihče iz med učiteljstva hujskal. To pač najbolje označuje infernalno zlobnost klerikalnih obrekovcev. Papež Pij X. ni zastonj imenoval take duhovnike smrad iz pekla. Da dobi „Slovenec“ priliko, dokazati svoje dolžitve, je vložil gosp. Grmek tožbo proti dr. Žitniku. Prosimo že zdaj vse svobodomisne stranke v drž. zboru, naj poskrbe, da dovoli drž. zbor pravčasno sodno pregonjanje dr. Žitnika, ki je svojo poslansko imuniteto postavil v službo „Slovenca“ in ž njo prikriva tolovaštva duhovniških žurnalistov.

Občinski svet ljubljanski ima v petek, dne 13. t. m. ob 6. popoldne izredno sejo. Na dnevnem redu so naznani predsedstva in poročila: o ponudbi posestnika Filipa Supančiča za odkup parcele št. 4 v stavbnem bloku med Nunskimi ulicami, Levstikovimi ulicami in Erjavčeve cesto; o ponudbi ces. kr. notarja Aleksandra Hudovernika za odkup parcele št. 1 v istem stavbnem bloku; o ponudbi trgovca Alojzija Lillega za odkup parcele št. 3 v stavbnem bloku med Bleiweisovo cesto, podaljšanimi Knafjevimi in Šubičevimi ulicami; o bilanci mestnega loterijskega posojila in amortizačnega zaklada k temu posojilu; o ponudbi posestnice Ivane Kavčičeve glede odstopa sveta, ki je potreben za razširjenje Strossmayerjevih ulic; o proračunu stroškov za napravo hodnika ob c. kr. učiteljsku ob Komenskem ulicah; o prizivu hišnega posestnika Jaromirja Hanuša proti nememu odlokmu mestnega magistrata; o ustanovitvi odbora „Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva“; o ponuđil občinskega svetnika A. Franchettija o njegovih udeležbi na shodu avstrijskih posredovalnic za delo in službe; o prošnji zadruge prevoznikov za zvišanje pristojbin; o prošnjah c. kr. mestnega šolskega sveta za dovolitev kredita: za šolsko opravo na 3. mestni deški ljudski šoli, za popravilo stopnic in nakup zemljevidov na dekliški Razrednici pri Sv. Jakobu; za nujne poprave in nove naprave na vnanji dekliški ljudski in meščanski šoli pri Uršulinkah, za prerisanje risalnih predlog podrobnega učnega načrta od VI.—VIII. razreda ljudskih in meščanskih šol; o dovolitvi kredita za napravo pisoirja v 3. nadstropju hiše baronice De-Traux na Bregu št. 20; o prizivu Ivane Sternove, posestnice hiše štev. 10 na Emonski cesti, proti nekemu odloku mestnega magistrata; o dovolitvi spremembe parcelacije Göblovega sveta v Gradišču; o odajci centralne parne kurjave za zgradbo mestne višje dekliške šole; o oddaji naprave železnotonkih stropov za zgradbo mestne višje dekliške šole; o ponudbi Iv. Srebota in Avg. Adamiča, posestnikov v Holzapflovih ulicah, za odstop sveta za uravnavo teh ulic; o prekritju strehe in napravi preduga v strojnišču mestne elektrarne; končno pride na vrsto obč. svetnika Avg. Franchettija samostalni predlog glede uredbe pobiranja smeti. — Na dnevnem redu tajne seje so predsedstvena poročila in poročilo o podeletju razpisane službe računskega uradnika v eventualnih drugih po tej izpraznjenih služb; o ponovljeni prošnji neke hišne posestnice, da bi ji

mestna občina dovolila prednost za neko nameravano posojilo pred svojim 3%nim posojilom; o dovolitvi nagrade nekaterim stražnikom za uspešno izvršeno revizijo psov v ljubljanskem mestnem okrožju

Nemščino vpeljujejo. Pod tem naslovom piše „Crvena Hrvatska“, ki izhaja v Dubrovniku: Radovalni smo bili, v kakšnem jeziku se bo vršil shod potovalnih učiteljev, ki so Slovenci, Hrvatje in Italijani. Sedaj smo zvedeli, da v nemškem jeziku, katerega pretežna večina potovalnih učiteljev ne zna in ki je tudi za kraj shoda nenanaren. Uverjeni smo, da se bodo našli ljudje, ki bodo preprečili vsako nemško besedo v naši deželi.

VIII. slovenski časnikarski kongres bo letos dne 8. in 9. septembra t. l. na Moravskem, in sicer v bližini starodavnega slovenskega Velehrada — v Ogrskem Hradišču. Odbor „Osrednje zvezne slovenskih časnikarjev“ je v svoji seji dne 3. maja t. l. v Prerovi določil tale spored: Udeleženci shoda se zbero 7. septembra v Brnu v „Besednem Domu“. Od tod odpotujejo 8. septembra skupno v Ogrsko Hradišče, kjer se dopoldne otvori kongres. Popoldne si udeleženci ogledajo Velehrad. Dne 9. septembra se bo razprava nadaljevala in se izvolil nov odbor „Osrednje zvezne“. Popoldne se prirede izlet v letovišče Lukačovice, kjer bo kongres zaključen. Prijave na kongres sprejema gosp. Karel Jonaš, urednik „Venuša“ v Pragi, Jungmannova trida.

Učiteljski štrajk. V Ljubljani je sedaj risarski tečaj za učitele ljudskih šol. Ta tečaj obiskuje učitele, ki so začeli parcijsko stavko; obiskujejo pač vse ure, samo ure, ki jih ima profesor Vesel, ne obiskujejo več, to pa zaradi Veselovega vedenja.

Darila za „Trgovski dom“. Upravni svet banke „Slavije“ je daroval za „Trgovski dom“ 100 krov, dalje je daroval v isti namen veletržec z vinom gosp. Alojzij Zajc v Šiški 50 K. Obema darovateljem izreka odbor slovenskega trgovskega društva „Merkur“ iskreno zahvalo z željo, da bi darovatelja še mnogi posnemali.

Umrl. Umrl je v Štefanji vasi pri Ljubljani v starosti 54 let g. Ivan Cerin, gospodinčar in posestnik, vrl in značajen narodnjak in zvest pristaš napredne stranke. Blag mu spomin!

— V Ljubljani je umrl učenec 3. gimnazijalnega razreda Fran Vedrnjak,

sin deželnosodnega svetnika gospoda Vedrnjaka.

Veselica olepševalnega društva v Rožni dolini v nedeljo dne 8. julija se je vkljub skrajno neugodnemu vremenu obnesla dosti povoljno. Bogati spored je nudil občinstvu mnogo zavade. Poslovala je šaljiva pošta z novo založenimi razglednicami iz Rožne doline, srečolov se je mnogo upošteval, kar je zasluga domaćih gospic, katerih so z neumorno požrtvovalnostjo zopet jako pridno prodajale številke. Domžalska godba je igrala same slovenske komade do poznevečer in tudi vrtiček je imel dovolj posla, da je prepeljavalo obilo posetnikov veselic.

Veliko zanimanja je bilo za prašičke, ki so se pekli na ražnju in komaj pečeni, so bili tudi že razsekani in razprodani; želeti bi bilo, da se v prihodnje nekliko dlje peko. Plesa v salonih se je mladina pridno udeleževala. Z mrakom pa se je razsvetil vrt s premognimi lampijoni; zasluga gospodinčarja Tomažiča; in ta čarobna razsvetljjava je mogočno vplivala na to, da je občinstvo pozno v noč ostalo v tem prijetnem, z mlačimi kostanjimi nasajenim vrtu. Točno ob 9. uri se je začgal sijajen umeščni ogenj, kateri je z bogato vremenu v tolikem številu prihitel v Rožno dolino in s tem pokazalo naklonjenost do nove našelbine. Iskrena zahvala bodi izrečena cenenim gospicam, pomožnemu oboru, sploh vsem, kateri so s svojo požrtvovalnostjo pripomogli do lepega uspeha veselic.

Zlasti pa najtoplejša zahvala dnevniku „Slovenskemu Narodu“ za blagomaklonjenost vsled priobčenja reklam o veselicah.

Veselica v Sori se prirede v občenskem namen, v prid gasilnemu društvu, ki ima zgolj človekoljubne cilje. Naj bi se je torej udeležila kar mogoča mnogo občinstva, vkljub podlemu hujškanju „Slovenca“.

Liberalni shod v Ložu. Piše se nam iz Loža: V št. 26. „Domoljuba“ je poročal neki katoliški lažnjivec pod imenom „Resnica o liberalnem shodu v Ložu“. Klerikalni

lažnjivci sploh ne poznajo resnice, ker smatrajo laž za resnico. Dasiravno ni vredno na take gorostasne laži odgovarjati, naj bo vendar enkrat par besed v odgovor. Klerikalna lažnjiva duša trdi, da ni bilo deset volilcev na shodu. Škoda, da nista imela tista dva klerikalca, ki sta bila navzoča, seboj oči, ker drugače bi bila gotovo videla vse volilce ložke razen nekaterih, kajih pa doma ni bilo. Manjkalo jih ni niti 6, reci: šest. Tako gorostasno sta že mogoče izumiti le kakemu fanatiziranemu klerikalcu. Isto tako je laž, kar se tiče Špetnjakovih hlapcev. Naj le pazi lažnjivi dopisnik, da ne pojde on na pogrebščino konzumu, ker mu bode kmalu zapel zvon svečanostni „Memento mori“. Kar se tiče g. Prezla, se mora kontatirati, (ako potreba, so priče) glede izdanja kapele, da dotočna oseba ni hotela dati denarja nobenemu klerikalcu in se je tudi sama izjavila, da denarja nobenemu klerikalcu ne zaupa. Dopisnik je pogodil v svojem dopisu le to, da je navedel pregovor: Flika na fliki, na fliki pa luknja. Ta pregovor se tiče pa ravno tistih dveh klerikalcev, ki sta bila na shodu. Kajti eden se je flikal že z vsakovrstnimi političnimi barvami, na vse zadnje je pa le raztrgan, da nima pri nobeni stranki, kakor tudi pri nobenem človeku pravega zaupanja. Drugi pa flika in flika svoje premoženje, ker hoče biti vzoren gospodar, pa se vendar ne more ganiti, če mu žena s svojim denarjem ne pomore. Kje bi že bil, ako bi ga žena iz blata ne vlekla. Toliko naj Vam bode za sedaj, če pa hoče drugi pot kaj zvezeti, podpišite se s polnim imenom, ako se ne sramujete. Na svidenje pri Filipih!

Več Ložanov.

Lampek je nam poslal ta-le popravek fajmoštra Plantariča: „Sklicujoč se na paragraf 19. tiskovnega zakona z dne 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863, zahtevan z ozirom na dnevno vest, objavljen po zaglavju „fajmošter Plantarič v Št. Lambertu pri Litiji“ v št. 151 (z dne 5. julija 1906). Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1. Ni res, da bi bil na pričnici razbijal z roko in zmerjal pošte očete; res pa je, da nisem razbijal na pričnici in da nikdar nikogar ne zmerjam. 2. Ni res, da bi bil imenoval na pričnici svoje farane „šeme“; res pa je, da ne rabim na pričnici nikdar psovke, in da specijalno izraza „šeme“ nisem nikdar izustil. V Št. Lambertu, 9. julija 1906. Josip P. Plantarič, župnik — Plantarič si naj nikar ne domisljuje, da bo temu njegovemu popravku, ki mu ga je napravila modra Lamkova glava, kdo verjet. S § 19. se da vse „popraviti“ in napraviti iz črnega belo; § 19. se vsled tega poslužujejo navadno taki ljudje, ki so tako umazani, da se ne morejo drugače oprati, kakor z zloglasno frazo „ni res“. Ni res kriči tudi cigan, ki so ga in flagranti zasačili pri tatvini, a vendar nihče ne verjame njegovim besedam, da je nedolzen. Tako je tudi s popravki § 19. Plantarič sicer tudi vse ono, kar smo mu očitali, toda to nas niti malo ne omaje v našem prepričanju, da je vse ono resnično, kar nam je sporočil naš zupnik. Sicer pa dobro poznamo naše bojevitne pope, in vemo dobro, kako oni ljubijo in spoštujejo — resnico, hčerkovo božjo!

Iz novomeškega okraja. Pri letosnji okrajni učiteljski konferenci za novomeški okraj bila sta izvoljena gg. Matko Davorin, nadučitelj v Toplicah in Jelenec Štipko, nadučitelj na Dvoru, kot zastopnika učiteljstva v c. kr. okrajnem šolskem svetu za dobo šestih let. Upamo, da nas bosta zastopala v prihodnji dobi ravno tako, kakor v sedanj.

Sokol v Idriji priredi v nedeljo 22. t. m. veliko narodno veselico z javno telovadbo, godbo, plesem, srečolovom za mladino in drugimi zabavnimi točkami na vrtu br. Jana Grudna na Jelenjem vruhu. Zanimala bo javna telovadba, ki bo obsegala proste vaje članov, vaje s praporci naraščajo, orodno telovadbo, vaje s kiji izbranih telovadcev in telovadbo vadičelskega zboru na bradliji. Prvikrat nastopijo pri tej telovadbi vri Sokoli iz Žirov, odkoder se tudi več drugega ljudstva udeleži veselic. Zabavni odsek je marljivo na delu in stori vse, da tudi ta veselica ne bo zaostala za dosedanjimi sokolskimi veselicami. Dne 5. vel. srpanja letos pa se vrši velika sokolska veselica v Žireh, za katero so priprave tudi že v teku.

Tasta je ubil.

Kovač Jožef Jurman v Zapalah pri Veliki Loki se je začel v pijanosti prepirati s lastom Jakobom Glihom. V prepiru je zgrabil Jurman za sekiro in udaril tasta dvakrat čez glavo, da je čez en teden umrl. Ubjalca so aretovali in izročili okrožnemu sodišču v Novem mestu.

Priporočljiva gostilnška družina.

2. t. m. je prišel gostilnška

stilno I. Celarja, kjer je kupil osminko litra žganja, da bi ga nesel domov. Pred Celarjevo hišo je pa nastal prepir med njim in med Celarjevimi, t. j. gostilničarjem, njegovo ženo in tremi hčerami. Celarjevi so se vrgli na Cveka in ga tako nabijali, da je drugi dan umrl.

Iz Krastnika se nam piše:

Z največjem veseljem

telju Kramarju. Hujskanje, podpihanje in povzročanje sovrašta je žegnanim korespondentom „Slovenčevim“ prva in najvišja zapoved Gospodova. Ljubi svojega bližnjega! To vazišeno in nad vse prelepo zapoved Spasitelja prepričajo drugim, sami pa so najhujši kolporteri hudičevega nauka. No, še imamo moža, ki osoja to nizkotno in pod blatni nivo obrekovanja spadajoče postopanje te tonzurirane klike. Ta mož je škof Napolitnik, ki je v svoji prepovedi povodom birmovanja javno pohvalil učiteljstvo brez izjem, kajti, kdor izpoljuje svoje dolžnosti tako vestno kakor vransko učiteljstvo, je res hvale vreden. Zasebnih razmer dotikati se ima pa za „Slovenčev“ dopisnik najmanjšo pravico. Sličnim klerikalnim napadom bodo posvetili v bočne večjo pozornost.

Smrt na potovanju. V nedeljo popoldne je izstopil na postaji Gratwein na Stajerskem iz vlaka, ki je vozil proti Trstu, neznan mož. Sel je v čakalnicu in se tam usedel. Postalo mu je slab in v nekaj minutah je bil mrtev. Iz papirjev, ki jih je imel pri sebi, je razvidno, da se mož piše Mihel Plisić in da je bil na potu iz Amerike. Najbrž je doma iz bližine Reke, ker si je do tjakaj kupil vozni listek. Mož je imel pri sebi nekaj denarja.

Legar se širi opasno okrog Celja. Na Kalobji, v Zibiki, v Škofoviji vasi je zbolelo več oseb, od katerih jih je že nekaj mrtvih.

Na državni višji realki v Gorici so napravili maturo z dobrim vspohom Slovenci: Janovšky, Pirjevec, Gabršček in Ličar.

Izginil je mizarski mojster Josip Prešern iz Gradišča pri Soči, uslužben v tovarni v Zdravščini. Ker so ga videli hoditi ob Sočinem bregu, sodijo, da je najbrž našel smrt v vodi.

Odlikovani Jugoslovani. Na praski akademiji upodobljalcih umetnosti so dobili nagrade ti-le jugoslovanski umetniki: Slovenc Sv. Žabot, Hrvata Radivoja Krajner in Muha in Srb Pera Popović.

Nezgoda. V torek se je približala v Trstu stanjuč Marija Kralj preveč ognjišču, tako da se ji je vneha obleka. Zadobila je tako težke opeke, da so jo morali kar najhitreje prepeljati v bolnico.

Nesreča pri vojaških vajah. Preteklo soboto je imel trdnjavski polk v Pulju strelne vaje. Pri tem je en del granate prekmalu eksplodiral in zdrobil podčastnik Keberlu koleno tako, da bo sicer okreval, toda ostal za vse življence hrom.

Strela udarila v ladjo. Blizu Pulja je udarila strela v ribiško ladjo ribiča Abbeja in mu ubila 20letnega sina, drugega pa težko ranila. 70 letni starec je moral sam veslati z mrtvimi in ranjenimi sinom v ladji proti obrežju. Ko je prispel v Pulj, je plakal kot majhen otrok. Pri očividcih je vzbudil ta dogodek največje pomilovanje.

Sestanek potovalnih učitev v Zadru. V Zadru so se 6. t. m. sestali potovalni učitelji iz južnih pokrajin, da si ustvarijo svojo organizacijo. Na shod so došli: A. Žmavc iz Grada in Fr. Belle iz Maribora, ravnatelj Gustav Pirc, Fr. Gombač in I. Legvart iz Ljubljane, A. Strekelj iz Gorice, Iv. Sancin iz Buzeta, Ant. Pozzo Balbi iz Lošinja, V. Baranović iz Dubrovnika, Lj. Rosić iz Imotskega, V. Anzulović iz Šibenika, M. Anderle, St. Ožanić in Marko Vrsalović iz Zadra. Za predsednika je bil izvoljen g. Gustav Pirc. Po daljši debati se je sklenilo ustanoviti društvo, čigar namen bo, pospeševati in zastopati interese potovalnih učiteljev. V pripravljalni odboru so bili izvoljeni: Pirc, Legvart, Gombač, Vassalović, Sancin in Pozzo Balbi. Za poverjenike so bili izbrani: za Štajersko Žmavc, za Istro Trampuš, za Dalmacijo Ožanić. Društvo pošuje na poljedelsko ministrstvo spomenico radi stalnega nameščanja potovalnih učiteljev.

40letnica bitke pri Visu, kjer je avstrijska mornarica pod veljništvom Tegethoffa izvjevala sijajno zmago nad italijanskim brodovjem, bo 20. t. m. Ta dan bodo velike svečanosti, pri katerih bo sodelovalo 36 bojnih ladij. Slavnosti se udeleži tudi fem. Beck s celim štabom, admiral Montecuccoli in fem. Varešanin.

Angleško brodovje na Reki. Kakor javljajo z Reke, obišče angleško brodovje v prvi polovici meseca septembra tudi Reko. Pri ti prički namerava guverner grof Nako prirediti na čast angleškim gostom veliko slavnost.

Oskrumba na triinpolletnem otroku. V Brodu na Savi je Franc Kaparovič oskrnul 3½ letnega otroka. Kaparovič je oženjen in je učinil že več takih svinjarjev, a se je pred sedmico vselej izrezal. Zdaj se menda ne bo.

Vlak je povozil v Sunji na Hrvatskem pastirja Miliča, ki je zaspal na železniški progi. Vlak mu je

odtrgal roko in nogo. Upajo, da ga ohranijo pri življenu.

Mlad ubijalec. V Kaniži pri Brodu na Savi je 16letni Varga ustrelil s samokresom svojega očeta ter soseda Galicijanca. Vzrok tega dvojnega umora ni znaten. Ubijalec je po času zbežal, a so ga prijeli v Brodu. Imel je pri sebi 100 K., katere je najbrž ukradel Galicijancu, ki je bil premožen mož.

Smrten padec. V Varaždinskih Toplicah je Josip Devčič pomagal neki dami stopiti v vlak. Ko je stal na stopnicah voza, je butnil v vlak voz s tako silo, da je Devčič padel s stopnic pod kolesa, ki so šla čez jaz, da je bil na mestu mrtev. Devčič je bil jako priljubljen človek. Njegov sin je pisatelj in postane v kratkem zdravnik.

Kočijaž oropal svojega gospodara. Varaždinskega krojaškega mojstra Petra Mikaca je njegov kočijaž Mato Božič napadel na cesti in ga oropal za 170 K. Napadalca so zaprli.

Skladatelj srbske himne. Odbor umetnikov, ki je imel nalogo, da oceni kompozicije za novo srbsko himno, je odločil, da je himna, ki jo je vglasbil in predložil Izidor Bajić, profesor glasbe na srbski veliki gimnaziji v Novem sadu, najboljša in za himno najpripravnnejša izmed vseh predloženih skladb. Prva nagrada v znesku 1000 dinarjev se je torej prisodila Izidorju Bajiću.

Mornar z oklopnice „Kniaz Potemkin“ v Ljubljani. Danes je dospel v Ljubljano Rus Lev Markovič, ki je bil mehanik na ruski oklopnički „Kniaz Potemkin Tavričeskij“, ki se je lani uprla proti državni oblasti in razvila revolucionarno zastavo. Kakor je znano, so se uporni mornarji končno izkrcali v Konstanci in izročili oklopničko rumunskim oblastnjakom. Mornarji so se na to razkropili po svetu, iskajoč si dela. Največ teh mornarjev je odšlo na Angleško. — Med temi je bil tudi mehanik Lev Markovič, ki je dobil službo na nekem parniku v Glasgowu, na katerem je odplovil v Indijo in Avstralijo. Na povratku bi moral parnik pluti tudi v Odeso. Z ozirom na to je Markovič zapustil parnik, da ne pade v roke ruski police, ter se napotil po suhem nazaj v Glasgow. Mož je brez vsakih sredstev in prosivse one, ki so prijatelji svobode in ki umevajo gigantsko borbo ruskega naroda za osvobojenje od kraljeva absolutizma, da mu pomorcejo vsaj toliko, da pride do Grada. Blagohotne darove sprejemata do jutri opoldne ureništvo našega lista.

Z rešilnim vozom je bil prepeljan v deželno bolnišnico včeraj delavec Ivan Dolenec, delavec z Brezovice št. 8. Padel je z voza in si pri padcu zlomil desno nogo.

Na policijskih oglasih se nahaja Leon Hirschberg, trgovec s kolesi, rojen leta 1868. v Džaloszyku na Pruskom. Poneveril je koleso v vrednosti 5200 K. in napravil okoli 60 K. dolgov.

Dva posebna vlaka. Včeraj sta pripeljala v Ljubljano dva vlaka iz Šent Petra tukajšnje domobranice, v enem je bilo tudi nekaj mariborskih.

Delavska gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 7 Slovencev. Na Prusko se je odpeljalo 13 Macedoncov.

Izgubljene in najdene reči. Gospod D. S. je izgubil srebrno uro s kratko verižico in obeskom, vredno 48 K. — Kuharica Marija Govedičeva je izgubila denarnico s 6 K. — Posnica Margareta Klemenčičeva je izgubila denarnico s 44 K. — Solski učenec Jožef Tičar je našel zlat prstan, vreden 4 K. — Solski učenec Daniel Detela je našel denarnico s 44 K.

Pozabiljeno. Na glavni pošti pri omari, kjer se oddajajo listi in tiskovine, je pozabil neki gospod držalo z zlatim peresom. Pošteni najdi telj naj ga odda v našem upravitvu.

Našel se je v nedeljo v Rožni dolini na veseličnem prostoru zlat prstan. Dobil se pri predsedniku olepsevalnega društva v Rožni dolini, g. Petrovčiču.

„Ljubljanska društvena godba“ priredi danes zvečer v restavraciji pri „Novem svetu“ (Marije Teresije cesta) društveni koncert z članem. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

Telefonska in uružljivna poročila.

Dunaj 12. julija. Danes je bilo dobojevan boj za Kranjsko. Take napetosti in nervozne pozornosti na izid glasovanja še ni bilo, od 1. 1895, ko je prišlo prvič na vrsto celjsko vprašanje. Pri ga sovanju je manjkalno več poljskih poslancev. Po kratki debati — Malfatti, Pergelt in Šuster —

šč so se odpovedali besedi — se je začelo glasovanje. Najprej je prišel na vrsto predlog, naj se število kranjskih mandatov pomnoži od 11 na 12. Ta predlog je bil sprejet s 23 proti 17 glasovom. Dr. Adler in Italijani so glasovali proti temu predlogu. Potem je prišel na vrsto Löckerjev predlog, naj se ta 12 mandat odkaže kočevskim Nemcem, v katero svrhu se ustanovi poseben volilni okraj. Tudi ta predlog je bil sprejet, vendor se je iz kočevskega okraja izločila slovenska občina Cepanje in pa gorenjska občina Bela Peč. Kočevci so dobili torej poseben nemški mandat na Kranjskem.

Zatem je prišel na glasovanje Plantanov predlog, naj se za kranjska mesta, trge in industrijske kraje (zven Ljubljane) ustanovita dva samostojna mandata. Plantanov predlog je bil odklonjen s 26 proti 11 glasom in s tem je kranjsko meščanstvo in delavstvo pripravljeno ob vsako zastopstvo v državnem zboru. Z odklonitvijo Plantanovega predloga je bila končana razprava o Kranjski. Zdaj je Šusterič predlagal, naj se reasumira razprava o Koroški in o Štajerski v svrhu, da dobne Slovenci kompenzacijo za kočevski mandat. Predlog, naj se reasumira razprava o Koroški, je bil odklonjen s 27 proti 19 glasom. Pač pa je bil sprejet s 26 proti 18 glasom predlog na reasumiranje razprave o Štajerski. Malfatti je konstiriral, da je bil svoječasni predlog dr. Ploja glede sedmega slovenskega mandata na Štajerskem odklonjen s 26 glasovi, da je torej reasumirana ranje pravilno. Za reasumiranje razprave o Štajerski so glasovali vsi Slovani in nemški klerikalci ter nemški kršč. socijalci. Drugi Nemci so proti temu zagnali strahovit vihar in jih psovali. Prizor je bil nad vse burem, kakor sploh vsa seja. V debati o 7. slovenskem mandatu na Štajerskem je prvi govoril grof Stürgkh. Nastopil je kot najstrastnejši nemški nacionalec, drugi nemški govornik Kaiser pa je polagal celo svoje življenje na nemški altar, samo da ne dobe Slovenci 7. mandata na Štajerskem. Ko je še govoril dr. Adler se je seja pretrgala in se bo nadaljevala popoldne.

Dunaj 12. julija. Zdaj, ko so si Nemci zagotovili kočevski mandat, je postal tako dvomljivo, če bodo dali zanj sploh kako kompenzacijo. Krščanski socialci in klerikalci so začeli omahovati. Današnja večerna seja bo tako burna in ker je oglašenih mnogo govornikov, zna trajati do pozne noči.

Dunaj 12. julija. Deutsches Volksblatt javlja, da hočejo nemške neklerikalne stranke onemočiti celo volitno reformo, ker so izvedele, da v Kočevju ne dobi mandata kak Nemec, marveč ondotni tehtant.

Dunaj 12. julija. Dunajski Slovenci kličemo tistim Slovanom, ki so glasovali proti Plantanovemu predlogu: Sramota vam!

Dunaj 12. julija. Dunajski Slovenci kličemo tistim Slovanom, ki so glasovali proti Plantanovemu predlogu: Sramota vam!

Dunaj 12. julija. Dunajski Slovenci kličemo tistim Slovanom, ki so glasovali proti Plantanovemu predlogu: Sramota vam!

Sebastopol 12. julija. Strelca atentata na admirala Čukina še niso zasledili. Admiral je zabet v pljuča in je v največji smrtni nevarnosti, ker ni mogoče kroglo iz pljuč dobiti.

3 Od sobote, 14. julija do torka, 31. julija se bo v trgovini „Pri slonu“ v Ljubljani, Prešernove ulice 50 (nasproti pošti)

zaradi takojšnje izpraznitve predajalo različno blago na drobno: Lepi jeanski damske paletoti po zajamčeno polovičnih cenah. Črno in tudi nekaj barvastega flanela za oblike po zajamčeno polovičnih cenah.

Flanela, lawn-teniska, prej meter 22 kr., sedaj 12 kr. meter. Flanela za spodnja krila, barvasta in turško-rdeča barva, čista volna. Moške srajce, bele in barvaste, krvavate in še nekaj lepega blaga za moške oblike. — To blago se bo oddalo nizko pod nakupno ceno, ker mora biti lokal 1. avgusta t. i. izpraznjen.

Ravnatom se oddajo lepe štolaže, prodajalniške mize (pudelni), ogle

2512 1 dala za razložno okno in 2 obložnici.

Zalostnega srca naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš srčno ljubljeni soprog, oziroma oče, ded, brat, svak in stric, gospod

Franc učenec III. gimnazijskega razreda danes popoldne po kratki, težki bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 14. letu starosti mirno zaspal v Gospodu.

Zemski ostanki ljubega, marljivega otroka se bodo v petek, dne 11. uru dopoldne v 5. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal. Truplo drugega pokojnika se bodo v petek, dne 13. t. m. ob 4. uru popoldne v hiši žalosti na Rimski cesti št. 23, blagoslovili in nato na novem pokopališču v lastnem grobu položili k večnemu počitku.

Sv. zadušne maše se bodo služile v Trnovski farmi cerkvi.

V Ljubljani, 11. julija 1906.

Fran Vedernjak, c. kr. deželnosod. svetnik, oče. — Flora Vedernjak, roj. Hohl, mati. — Elza, Albert, Florčič, sestri in brat. 2517 Mesto vsakega posebnega oznanila.

Pokrit break

malo rabljen, v popoluoma dobrem stanju za 6 oseb, lahek, za eno ali dvojupo, se proda po nizki ceni.

Podrobnosti pri J. Pretnarju, trgovcu na Bledu. 2392-5

Kvartet ljubljanskih šramljev.

Danes zvečer ob sedmih

KONCERT

v „ŠVICARIJI“

Vstop prost. Brez pobiranja.

2506 Franc Štamcar.

Odvetniška zbornica kranjska objavlja tužno vest, da je njen član gospod

dr. Franc Prevc

odvetnik v Kostanjevici

dne 10. t. m. zvečer po dolgi bolezni v 43. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pokoj njegovi duši!

V Ljubljani, dne 11. julija 1906.

2507

Tu

Gabrček, kar je s tega ozira dobro, ker pride sedaj na razpravo Primorska, in je naravno, da naj tu zastopa slovenske koristi primorski poslanec.

Dva nemško-nacionalna zagrizenca — načelnika na novi postaji v Gorici. Kakor poroča „Soča“, sta imenovana za načelnika na novi postaji v Gorici dva najhujša nemška zagrizenca, neki Höpperger in Wieser. Höpperger je bil deslej načelnik v Hrpeljah in je takoj, ko je prišel tja, prepovedal tamošnjim železniškim gospodarjem govoriti slovenski. Wieser je pa tisti človek, ki je pred dvema letoma hujškal po Jesenicah, jo moral od tam odkuriti v Medvode, iz Medvod pa v Hieflau. „Soča“ pravi: „Proti imenovanju omenjenih dveh uradnikov v deželi, kjer Nemci nimajo ničesar iskat, protestujemo najodločnejše, opozarjam na to državne in deželne poslance, da se dvignejo v glasen protest proti vladu ter povedo železniškemu ministru, kar mu tiče. Žaljenje na žaljenje, udarec za udarem — kaj ima slediti temu? Odporn, pa tak odporn, da ga bodo pomnili visoki izzivači in sramovalci našega naroda!“ Da, ministru Derschatti bo treba posvetiti, da ga bode minulo veselje uganjati svoje nemško nacionalne muhe!

Sodna vest. Pisarniški predstojnik pri okrožnem sodišču v Celju, Anton Mravlak, je stopil v pokoj. Seveda njegov naslednik istotako ne bo Slovenec!

Avskultant gosp. dr. Franžher, ki je nedavno tega napravil sodniški izpit, je premeščen iz Maribora v Litijo. Stara metoda! Na Spodnjem Štajerskem ne sme nobeden Slovenec več postati sodni adjunkt!

Odbor „Glasbene Matice“ naznanja, da se občni zbor, napovedan na jutri, 14. t. m., zaradi smrti blagajnika vrši šele 28. t. m. ob 8. uri zvečer.

Kot klerikalni agitator in pretepač se je sinoči poskušal odlikovati gospod hlapec nemške tvrdke F. M. Schmidt, pa jo je menda tako skupil, da mu še danes po ušesih šumi.

Reklamni prospekt. Delniška družba „Union“ je izdala kako ljeni prospekt, ki služi v prvi vrsti v reklamne namene za hotel „Union“, je pa tudi koristen za občno povzdrivo prometa tujcev na Kranjskem. Knjižica obsega polno lepih ilustracij, med njimi slike najlepših kranjskih znamenitosti. Poleg tega obsega knjižica primerne podatke o Ljubljani in o drugih kranjskih za tujca zanimivih krajin. Prospekt so tiskani v slovenskem, francoskem in nemškem jeziku in se bodo razposlali na vse hotele, letovišča, deželne zveze za promet tujcev itd.

Župnik pred 36 leti. Leta 1870. je bila neka komisija c. kr. deželnega sodišča, obstoječa iz sodnika Pessjaka, dr. Stöckelna, rancocnika Gregoriča in zapisnikarja, v Sori na Gorenjskem. Po dovršeni komisiji je povabil takratni župnik gospode na kozarec vina. Med drugimi pogovori je vprašal dr. Stöckel g. župnika, ali on tudi v svoji fari pobira groše za sv. očeta. Župnik je na to odgovoril, da ne in pristavl. „Ako se sv. očetu tako slabo godi, kakor poročajo časniki, naj pride na Kranjsko za župnika! Meni kot župniku se prav dobro godi!“

Zadušil se je 30letni delavec Viktor Mari iz Šmartna pri Litiji, ko je gredoč iz gostilne v Veliki Loki pri Trebnjem padel na tla, kjer ga je prijela božjast. Ležal je na ustih, ko so ga našli.

Projektiško predstavo s predavanjem priredi v Kamniku v prostorij narodne čitalnice v soboto 14. t. m. fotograf g. Rožun iz Litije. Kazal bo slike o krasotah naše domovine in slike znamenitosti iz 16. stoletja in danes.

Zvonik bodo podrli v Sv. Križu pri Kostanjevici. Potres 17. decembra 1905 in strela 29. junija sta ga toliko pretresla, da se je batil, da se podere sicer sam, če ga drugi ne bodo.

Obesil se je v Zalogu pri Postojni 60letni posestnik Franc Žizman. Vzrok samomora neozdravljivi revmatizem in zadnji čas nekoli zmešanost.

Na novi železniški prog Trst-Jesenice se prične osebni tovorni promet dne 21. t. m.

S severne strani na Triglav so prišli predvčerajšnjim 3 hribolazci po 33 urnem plezanju. Doslej

se še ni nikomur posrečilo priti na tej strani na vrh, ker je stena skoro navpična.

Napis „Görz-Gorizia“ edapravilen. Kakor se poroča iz Gorice, odpravijo na goriški postaji samonemško-italijanski napis „Görz-Gorizia“. Za sedaj ne napravije nobenega napisa.

Pevska slavnost v Rušah. Dan slavnosti stoji pred vratimi. Ruše zgubile so svoje vsakdanje obliče. Tam, kjer se je sicer raztegovala zeleni tratica, nepohojena, stoji močno veliki pevski šotor v sredini, na eni strani obsežna razvalina, predstavljačo propalost germaniske nadvlaste. In kakor v posmeh si je urenil v njej Slovenc-tripn prijazno krčmo, kjer se mu veselo, svobodno sreča rade srečno rešene preteklosti. Na drugistranslavostnega šotorazgrajena je prav po demačem vzorec planinska koča, vabec svoje ljubitelje k prijateljskemu sestanku. In gori ob voglu se vzpenja mogočno v zrak, naš vseh znane, naše veselje in naša bol, ljubjeni „Žigertov stolp“. Samo oni, ki pozna naše Pohorje s svojimi šumčimi potoki, temnimi gozdovi, mehkim tratami ter v sredini v tej krasoti prijazni vabec stolp — ta ve, koliko smo imeli v njem. Bil je ljubljenc kmeta in gospoda, drvarju in delavcu. Od vseh strani zelenega Pohorja so ga pozdravljali dan za dnevom veseli zadovoljni pogledi. In ko se je raznesel glas, „jutri gor“ — kot mrvilje so prilezli od vseh strani, prihitele k svojimi svetišču, k njemu, ki je pokazal tako prav vsakemu njevovo najožjo domovino v najlepši luči. In zdaj ga ni več. Kaj pravim? Tam v Rušah se je začasno naselil, prišel doli med svoje prijatelje, da jih vabi za drugo leto zopet v jasne planinske višave. Dal dobrí Bog, da bi gledal nad sabo azurno jasnega neba, ljubečega naroda mu ne bode zmanjkalo.

V nedeljo vsi v Ruše. Za veselico, ki se bo vršila v nedeljo ob znožju divnega Pohorja v krasnih Rušah, delajo se velikanske priprave in brez dvoma bode ta veselica ena najlepših, najprijetnejših in najzabavnejših, kar se jih je dosedaj vršilo v naši lepi Dравski dolini. Naj torej nihče ne zamudi v nedeljo poleteti v čarobno planinsko vas — v slovenske Ruše. Naš klic bodi: v nedeljo vsi v Ruše!

Poskušen samomor s špiritem. V nedeljo je slikarski pomočnik Alojzij Soršak iz Spodnje Poljske kupil liter špirita, da bi se končal z njim. Aretovali so ga zaradi surovega obnašanja. Soršak se je hotel usmrtniti, ker bi bil moral 6. t. m. nastopiti 5. mesečni zapor.

Oskrunil je 36letni železniški čuvaj Jakob Korošec pri Mariboru 12letno hčer sosednjega čuvaja. Izvršil je ta čin večkrat. Obsojen je bil na 4 mesece ječe.

Velika nesreča. V Lučanah na Štajerskem je te dni živinski trgovec Franc Strablek izročil pred gostilno voz s konjem hlapcu v nadzorstvo. Naenkrat se konj splaši in zdirja čez dvorišče, za seboj potegne hlapca, da mu je glava bila ob tla. Hlapcu se je razbila lobanja, da so mu možgani izstopili. Bil je na mestu mrtev.

Blazněz. Te dni je prišel v Šemnik pri Aržišah popolnoma nagblzen človek. Odvedli so ga k županstvu v Aržišu, kjer so ga preskrbeli z obleko, nato pa ga poslali v ljubljansko blaznico. Po poti je pa blazněz ušel, vendar so ga znova prijeli in pripeljali na določeno mesto. Blazněz je najbrž Valentin Jerin iz Blagovice, okraj Kamnik.

V Redici na Štajerskem bo 12. t. m. blagoslovljene zastave ondottednega prostovoljnega gasilnega društva, združeno z veliko ljudsko veselico.

Zasut. 18letnega Franca Berčiča v Svetincih pri Ptaju je zasulo v jami za pesek in so ga izkopali mrtvega.

Smrten padec. V ponedeljek je padel pri Sv. Urbanu pri Ptaju zidar Ivan Zelenik iz Vintarskega vrha s strehe hiše, katero je popravljaj. Padel je 8 m globoko, si razbil lobanje in se v notranjosti tako poškodoval, da je čez 3 ure umrl.

Izmiljen napad na počni voz. Poročali smo te dni, da je bil počni voz blizu Murecka na Spodnem Štajerskem napaden in oropan. Kakor se je pa zdaj izkazalo, si je počni hlapec izmilil ta napad, in sam ukradel denarno pismo, v katerem je bilo 2000 K denarja. Hlapec je priznal svoj čin.

Akademčno tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu prosi svoje stare hiše, da se udeleže narodne slavnosti v Rušah z društvenim trakom.

Demonstracije v Trstu. Predsnočnim in snoči so bile v Trstu demonstracije radi volilne reforme. Predsnočnim so bili precej hudi konflikti z redarji, ki so morali parkrat z golimi sabljami razganjati demonstrante, ki so razbili po raznih hišah

več šip in od katerih jih je bilo več ranjenih in več aretovanih. Snoči pa je do 18.000 demonstrantov imelo mireno obhod in ni bilo treba policiji nič posegati vmes. Slovenskim delavcem sta govorila Jerneječi in Kopač.

S samokresom. Privatna uradnika Karel Kahler in Alexander Konried v Trstu sta se že večkrat hudo prepriali. Tako tudi predvčerajšnjim, ko je šel Konried od Kahlerja, pri katerem je kosil. Ko je Konried videl, da leti Kahler za njim po stopnjicah, je potegnil samokres in dvakrat ustrelil v nasprotnika, katerega je enkrat smrtnovarno ranil. Ranjenca so prepeljali v bolnico, napadlaca pa zaprlj.

Majden dezterter. Na planini Visnitz v občini Kappl na Tirolskem so 2. t. m. našli v neki pastirski koči mrtvega topničarskega četovodijo Simona Horvata, ki je 29. decembra 1905 dezertiral od svoje baterije. Truplo je bilo že popolnoma strohnelo. Ker se je na srajci še lahko dalo čitati s tinto pisano ime „S. Horvat“, se je s tem dognala identiteta. Horvat je ležal najmanj pol leta mrtev in je bil baje doma iz ptujske okolice.

Dvoje otrok zgorelo. V ponedeljek se je igralo v okolici Spljeta troje otrok v hlevu posestnika Daplančica. Pri tem je imel eden izmed njih vžigalico in s to začgal seno. Mesto pa da bi zbežali na polje, pobegla sta dva otroka na svisl, kjer so ju našli starši in sosedje popolnoma pečena. Bilo jima je od 2 do 4 let. Vedno in vedno požari po otrocih!

Čez 50 let se je vrnil iz Amerike domov v Dalmacijo kmet Bene Radovič. Izmed sorodnikov ga ni nihče več poznal in mnogo jih je že pomrlo. Materinski ježil je pa Radovič ohranil popolnoma, dasi v Ameriki ni skoraj nič hrvatski govoril.

Parni kotel je počil v Stojnicu na Hrvatskem v ondotni parni pilarni. Vse je vsled strašne detonacije bežalo na vse strani. Ko je ljudi minil strah, so opazili, da manjka strojnika in njegovega pomočnika. Našli so oba mrtva. Strojnikova žena, šele en mesec poročena, je hotela vsled tragične smrti možga skočiti v vodo, 18letni pomočnik je pa zapustil revno mater, za katero je skrbel že par let.

Umor iz osvete. Predvčerajšnjim je v Novski na Hrvatskem logarski pomočnik Mati Vrbjanin ustretil krmjarja Mijo Kosa iz osvete. Bil mu je dolžan 32 K na jedi in pičači, katerih mu pa ni hotel plačati. Kos ga je vsed tega tožil, kar je Vrbjanina tako razjezilo, da je vzel puško in Kosa v njegovu krčmi vpričo vseh gostov ustrelil.

Četka ubil. Seljak Andrija

Vrabec v Vajlu pri Nitri je napadel predvčerajšnjim svojega očeta, ga s kuhinjskim nožem močno ranil in ga udaril s kolom po glavi, da je po kratkem času umrl. Storil je ta čin iz jeze, ker je bil vzet k vojakom.

Požar. 10. t. m. je nastal

ogenj v tvornici za vžigalice v Oseku.

Vnela se je sušnica, a sreča je, da

je ta oddaljena od glavnega poslopja

in se je ogenj lokalizoval. Škode je

okoli 10.000 K.

Samomor. Danes ponocni si je končal življenje trgovca g. Pavla Lozara. Ker zjutraj ni odpril svoje sobe in na vse klicanje ni bilo odgovora, so poslali po ključavnici, da je vrata odprli. Našli so Pavla Lozarja vsega krvavega na postelji. Poklicani zdravnik je mogel le konstatirati, da je nesrečnik mrtvev; prerazil si je bil z britvijo žile na vratu in na rokah. V Ljubljani je poznal vsak otrok Pavla Lozarja in znan je bil tudi zunaj dežele. Kdor ga je poznal, ga je imel rad. Bil je nenačudno inteligent, dovitopen in zaben mož. Kjer je bil Pavle — kakov ga je vsakdo klical — tam je bilo življenje. Pavle je bil duša vsaki družbi; bil je izborni pevec in odličen muzik, da malo takih, ali slab računar. Stara firma I. Lozar je že več let umrl. Častitljivi lastnik firme je vsled starosti in bolezni tako onemogel, da že davno ni več v stanu se zanimati za svojo trgovino. Začele so se eksekucije, stiska firme je bila v zadnjem času občeznana. Tu je umrli Pavel Lozar possegel po edinem sredstvu, ki mu je bilo pri rokah. Kako je skušal obvarovati firmo propada in očeta žalosti in morda sramote, je razvidno iz pisma, ki ga je zapustil. To pismo se glasi: Prijatelji! Ne sodite me tako, kakor me bo sodil ostali svet. Šel sem v armado — toda nehoté. Skrb za hirajčega očeta, ki bi mu sodnja naložila zaradi kride zapor, me je spravila tako daleč, da sem začel izposojevati trgovini — in to brez vednosti očetove — vsote, ki so sproti zadostoval, da so se premnoge eksekucije ustavljale. Mislim sem, da povrnem zlahka diferenčno, ali leto za letom sem moral dajati denar, ki ni bil moj, v nenečno žrelo trgovine. Oče od dne do

dne slabješi, kupčija istotako. Ker nimam nikakega izhoda, padem kot žrtev! S tem se začne tragedija v naši rodбинi. Oče preživi komaj par dni udarec, in sestra...? Kdo ve? — morda izginemo vsi trije. Moj oče je zavarovan in bo ostalo morda nekaj tisočakov, ki jih naj dobi „Glasbeni Matica“. V „Avstro-ogrski banki“ so zastavljene srečke, ki bodo nesle nekaj stotakov kron. V moji lasti je vijolina vredna tri sto do štiri sto kron, ena vijolina vredna kakih 50 K, ena vijola vredna 160 do 200 K. Čelo, ki se nahaja v „Glasbeni Matici“, je last ravnatelja „Avstro-ogrsko banke“ g. Mühlbauera. Klavir je last moje sestre Ele, ki ga bo brezvomno prepustila „Glasbeni Matici“, vreden je gotovo 600 K. Dal bog, da se iztrži vse po najvišji ceni. Končno prosim vse, da mi oproste korak, ki se ga nisem na dejal, ki je pa prišel meni samemu nepričakovani.

— Nesrečni — Pavle. — Človek ne laže tik pred smrto in zato ne dvomimo, da si Pavel Lozar res le iz nagibov, ki jih je navedel v tem pismu, izposodil denar „Glasbeni Matici“, v trdrem upanju, da ga bo mogel pravočasno vrniti. Pavel Lozar je bil mnogo let blagajnik „Glasbeni Matici“. Za danes je bila napovedana skončnica, ker bi se moral jutri vrstiti občni zbor. Nesičnik gotovo ni mogel dobiti denarja, da bi bil vse spravil v red. Že zadnje dni so prijatelji Lozarjevi govorili: „Pavle je tako čuden — morda bo zblaznil“. Snoči se umrli sploh ni prikazal med svojimi znanci in danes je — mrtvev. Koliko denarja je ranjki vzel iz blagajne „Glasbeni Matici“, še ni natančno dognano. Govori se, da kakih 7000 K. Kako je posloval odbor „Glasbeni Matici“ in kako je nadzorstvo poslovalo, da ni že prej prišel temu na sled, to se pač pojasni na občnem zboru; dotlej ni prav, če se — morda krično — meče velika krivda na odbor in na nadzorstvo.

Tativne. Neki gospe je bil dne 7. t. m. ukraden otroški voziček s tremi kolesi, vreden 30 K. Voziček je bil svetlorjavne barve. — Ključavniciškemu mojstru g. Ivanu Luznarju je dosedaj še neznan tat ukradel v Konjusnih ulicah št. 13 kokoš, vredno 1 K 40 vin. — Sobarici Marija Krasčevci je bilo dne 5. t. m. ukraden iz škatulje, ki jo je imela na hodniku, več oblike, vredne čez 30 K. — Francetu Kocjanu, posestniku na Dolenjski cesti št. 25, je nekdo odpeljal iz zatretega svinjaka tri male prašičke, vredne 100 K. Gnali jih je po Dolenjski cesti, pri hiši št. 24 je bil od ondotnih prebivalcev prepoden ter je popustil svoj plen na cesti. Ana Zrimšček, ondi stanujoča, je spravila prasiča v hlev in so se danes izročili lastniku.

Ljubljanska
Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 12. julija 1906.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
42% majska renta	99.65	99.85
42% srebrna renta	99.55	99.75
4% avstr. kronska renta	99.70	99.90
4% zlata	117.90	118.10
4% ogrska kronska renta	95—	95.20
4% " zlata	113.40	113.60
4% posojilo dež. Kranjske	99.15	100.15
4% posojilo mesta Spiljet	100.50	101.50
4% Zadar	99.70	100.70
4% bos.-herc. železniško posojilo 1902	100.40	101.40
4% češka dež. banka k. o.	99.50	100.30
4% z. o.	100.85	101.85
4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.10	101.10
4% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105.60	106.60
4% zast. pisma Innerst. hranilnice	100.20	106.70
4% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100—	100.20
4% z. p. ogr. hip. ban. obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100—	100.40
4% obl. češke ind. banke	100—	101—
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	100.50	101.50
4% prior. dolenskih žel.	99.90	100—
3% prior. juž. žel. kup. 1/4%	321.10	323.10
4% avstr. pos. za žel. p. o.	100.35	101.35
Srečke	211—	215—
Srečke od 1. 1860/5	279.50	281.50
od 1. 1864	155.50	157.50
tiskske	288—	295.40
zem. kred. I. emisije	293.60	296.70
" II.	258—	265—
ogrske hip. banke	97—	104—
srbske a frs. 100— turške	164.25	165.25
Basilika srečke	22.20	24.20
Kreditne	464.50	474—
Inomoške	79—	87—
Krakovske	85—	92—
Ljubljanske	56—	61.60
Avstr. rdeč. kriza	49.30	51.90
Ogr.	30.25	32.25
Rudolfove	58—	63—
Salcburške	71—	77—
Dunajske kom.	515.50	525.50
Delnice	211—	215—
Južne železnice	168.75	169.75
Državne železnice	675.25	676.25
Avstr.-ogrsko bančne deln.	1685—	1694.50
Avstr. kreditne banke	668.75	669.75
Ogrske	808—	87—
Zivnostenske	242—	243—
Premogokov v Mostu (Brux)	680—	680.50
Alpinški montan	574.75	575.75
Práška žel. ind. dr.	2739—	2749—
Rima-Murányi	572—	573—
Trboveljske prem. družbe	268—	269.50
Avstr. orožne tov. družbe	590—	594—
Ceške sladkorne družbe	140—	142.50
Valute	4.84	5—
Žitne cene v Budimpešti.		
Dne 12. julija 1906.		
Termin.		
Pšenica za oktober . . . za 50 kg K	7.62	
Rž oktober	6.48	
Koruza julij	6.07	
Oves maj za 1. 1907	5.45	
Efektiiv. oktober	6.50	
Zdržno.		

Meteorološko poročilo.

Vlakna nad morjem 06:3 Srednji kracni tlak 786.0 mm.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura C°	Vetrovi	Nebo
12. 9. zv.	735.7	20.4	sr. jgvzhd	oblačno	
15. 7. aj.	736.2	18.2	sl. vzzhd	oblačno	
2. pop.	734.6	21.2	sred.vzvod	del. oblač.	

Srednja včerajšnja temperatura: 21.2°, nor-

male: 19.7°. — Padavina v mm 1.6

O. kr. davčni urad v Kranjski gori naznanja, da je umrl blagorodni gospod

Ivan Jereb

e. kr. davčni kontrolor

Pogreb umrlega pokojnika bo v soboto, 14. t. m. ob polu 11. dopoldne v Kranjski gori.

V Kranjski gori, 12. julija 1906.

Globoke žalosti potri naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti naše iskreno ljubljene matere, oziroma so-proge in tete

Neže Poljanšek
roj. Fortuna

ki je sroči, dne 12. julija, po dolgem mukapolnem trpljenju in sprejemu sv. zakramentov za umirajoče v 37. letu starosti blaženo zaspala v Gospodu.

Pogreb drage pokojnice bode v soboto, dne 14. julija na takajšnje pokopališče.

Blago rajno priporočamo v blagospomin in molitev.

2544

V Žirih, dne 13. julija 1906.

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Prav presrečno zahvalo iz rekam vsem, ki so me ne mojo rodino med boleznjijo in ob smrti dragega nam

„Šmolčevega Franceljn“

čuvatveno tolazili in ga spremili k večnemu počitku. Posejano toplo zahvaljujem gosp. Franjo Burgarja in slavno čitalnico za darovanje vence in slavno spremstvo z društveno zastavo.

V Spod. Šiški, 12. julija 1906.

Marija Štrukelj

2541 posestnica hiše „pri Šmole“.

Mlad trgovski pomočnik

mešane stroke, več slovenskega in nemškega jezika, želi svojo službo s 1. septembrom premeniti.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 2538 1

Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“. 2499 2

Trgovski pomočnik

dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom, slov. in nem. jezika zmožen, če mogoče vojašnine prost, se pod ugod. pogoj sprejme v večjo trgovino.

Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“. 2486 1

Št.563 gr. **POZIV.** 2539 1

Za Rezo Prevorčič (tudi Prevoljčič), najbrž Slovenko,

ki je nazadnje služila v Sarajevu, je iz konkurne mase

„Brača Radojčić Nevesinje“

pri tem sodišču založenih

252 K 06 h, in se pozivlje

ona, ozir. nje nasledniki, da

ta denar tukaj takoj dvignejo, sicer se bo uradno

deponiral.

Okrožno sodiščo v Mostaru (Hercegovina)

L. S. dne 9. julija 1906

1 steklenica z vsebino 1 kg stane 1 K 50 h

1 steklenica z vsebino 1/2 kg stane — , 90 h.

(Poštni zaboj 3 kg netto stane 5 K 60 h, franko

zaboj in poštnina.) 3731 34

Razpošilja se tudi v sodih po 10, 20 in 40 kg.

Vnana naročila po povzetju.

1 steklenica z vsebino 1 kg stane 1 K 50 h

1 steklenica z vsebino 1/2 kg stane — , 90 h.

(Poštni zaboj 3 kg netto stane 5 K 60 h, franko

zaboj in poštnina.) 3731 34

Razpošiljanje v par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5.50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavač na trakovem z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Za naročitev zadostuje dolgost

2532 Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31,

Neugajajoče rad zamenjam.

2540 1

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5.50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavač na trakovem z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5.50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost

2532 Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31,

Neugajajoče rad zamenjam.

2540 1

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5.50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavač na trakovem z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5.50 K.